

ڊاڪٽر سنڌيا چندر ڪندنائي

هندستان جي ساهت جي ٻنهي شاخن تي جيڪڏهن ساهتڪ چمڻو پاڻي نظم چاهي نثر جي ميدان تي پري پري تائين نظر وجهي ت فقط هڪ ئي سڪيلڊو نج سنڌي شاعر ملندو

شانداز شخصيت جو مالڪ , صاف سٿرو , مشڪندڙ چهرو, ادب, عزت ۽ مان وارو هندستان جو هڪ ئي سڪيلڊو شاعر مان ڀانيان ٿي سموري هندستان ۾ اهڙو ڪو ب اديب ساهتڪار يا شاعر ڪون آهي جنهن فقط ساهت جي هڪ ئي - صنف تي قلم هلايو هجي. جنهن ڪري مون هن ليک عنوان لکيو آهي شاعري جي ڪنواس جو سڪيلڊو نج شاعر ارجن حاسد جنهن جو جنم 7 جنوري 1930 ۾ سنڌ جي

ڪنڊياري ضلعي نوشهري فيروز ۾ ٿيو . ڪنڊياري شهر ۾ پرائمري تعليم پرايائين ۽ ورهاڱي واري سال 1947 ۾ پنجائي هاءِ اسڪول مان مئٽرڪ پاس ڪيائين.جڏهن ت ورهاڱي سبب 4 جنوري 1948 ۾ ٻين سنڌين جيان ڪٽنب سميت احمدآباد شهر ۾ آيو ۽ تمام گهڻي ڪشمڪش بعد پنهنجو آشيانو ٺاهيو

حاسد' وڌيڪ ڪون پڙهي سگهيو. جنهن جو آرٽڪ مسئلو مکيه هو. وري ب مالڪ جي مهر سان کيس جلدي پوسٽ' ڪاتي ۾ نوڪري ملي

۽ شادي ڪري گهر ٻار وسايائين. کيس هڪ نياڻي جنهن جو نالو پرميشور آهي. ۽ ٽي پٽ, وڏو پٽ لچمن, گنگارام ۽ موهن. سندس سڀ ٻار پنهنجي ڪٽنب سميت سڪي ستابا آهن

ارجن حاسد 1988 تي نوڪري تان رٽائر ٿيو

سندس ڌرمپتي ٽي سال اول هن فاني دنيا مان لاڏاڻو ڪيو. جڏهن ت هن وقت ارجن حاسد وڏي پٽ لچمن سان رهندو آهي.

ارجن حاسد جو سمورو نالو جيئانند تنواڻي آهي پر ادب جي دنيا ۾ هو 'ارجن حاسد' جي نالي سان سڃاتو ويو. شاعري جو شوق ت کيس ننڍپڻ ۾ ئي هوس

پر سندس نوڪدار قلم 1956 کان تيز رفتار سان هليو. هو علم عروض ۾ ماهر ۽ پڪو پختو شاعر آهي. سندس قلم مان پهريون ڪتاب 1966 ۾ "سواسن جي سرهاڻ" نڪتو. پهرين ئي ڪتاب کيس اديبن جي وچ ۾ اوج مقام تي پهچائي ڇڏيو. ڏسندي ڏسندي هو سموري هندستان جي سنڌي شاعريءَ جي ڪيتر جو وڏو غزل گو شاعر ارجن 'حاسد' تخلص طور مشهور ٿيو. حالانڪ هن شاعري جي هر صنف تي قلم آزمائي ڪئي. سندس گيت بيت دوها ۽ غزل جنهن جي شاهدي پرين ٿا. هن جي قلم مان نج شاعريءَ جا ئي ڪتاب نڪتا جڏهن ت کيس 1985 ۾ ڪتاب 'ميروسج' تي کيس 'مرڪزي ساهتية اڪادمي اوارڊ' مليو

ارجن حاسد نئشنل ساهتية اڪادميءَ جي سنڌي ائڊوائيزري ڪاميٽيءَ جو ڏهه سال ميمبر رهيو. جڏهن ته مرڪزي اڪادمي انعام لاءِ پڻ کيس وقت ب وقت جج مقرر ڪيو آهي

ارجن حاسد جي گيتن گويا نون ڪلاڪارن کي زبان ڏني

جڏهن ت سندس گيت وڏن مشهور ڪلاڪارن ڳاتا آهن ۽ ڳائي رهيا آهن سندس گيت ڪيترن ئي ريڊيو اسٽيشن تان نشر ٿيندا رهن ٿا

مٿي اڳواٽ ذڪر ٿيل آهي هن شاعري کانسواءِ ساهت جي ٻئي ڪنهن ب صنف کي ڪون چهيو

ارجن حاسد , هري دلگیر جي ساهتڪ رچنا ۽ حياتيءَ سان واسطو رکندڙ ڪتاب 'هجن هوت حيات' ترتيب ڏنو. جڏهن ت هندي جي وڏي شاعر 'جنه شنڪر پرساد' تي لکيل انگريزي مونوگراف سنڌيءَ ۾ ترجمو ڪيو. جيڪو 1995ع ۾ ساهت اڪادمي طرفان شايع ٿيو.

پر هت هڪ ڳالهه چئي ڪري ڇڏجي هن شاعرن ۽ انهن جي شاعري جي ڪتابن کي ئي ڇهيو آهي.

۾ شيام رام رکياڻيءَ ارجن حاسد جي ادب ۾ خدمتن تي "ادبي چنڊچاڻ" نالي ننڍڙو ڪتاب ڇپايو 1996

۾ ڊاڪٽر پريم پرڪاش ترتيب ڏئي "ارجن حاسد: هڪاپياس" جي عنوان سان ڇپايو 1996

ارجن حاسد جو 2008 ۾ "آزاديءَ کان پوءِ سنڌيءَ غزل جي ائٽلاجي" ڪتاب ڇپيو

۽ آخر ۾ مان ارجن حاسد جي دوهن جا مثال ڏيڻ چاهيندس ان کان اول مان پنهنجو ڪجهه شخصي راز ٻڌائڻ چاهيندس. مون 100 دوها لکيا آهن.

پر دوهن لکڻ لاءِ مون تمام محنت ڪئي ڇو جو هڪ ت مان ننڍپڻ کان ئي حسابن ۾ ڪمزور مٿان وري شاعرا ٿيڻ جو شوق ۽ دوهن ۾ ماترائون منع وري اهي ساڳيا ننڍپڻ وارو حسابن جو وشيه جنهن کان ڏکي ڏکي مان وڏي ٿيس.

سو مون ارجن حاسد جو ڪتاب ڪنيو "ماڻ جي مرڪ" جنهن ۾ سندس ڪوڙ دوها آهن. ۽ روز انجو مطالعو ڪندي رهيس من ڪو ڪجهه سمجه ۾ اچي

مطالعو ڪندي ڪندي ماترائون ت هاڻي سمجه ۾ اچي ويون آهي. ماترائن جي ڳڻپ ب هاڻ گهڻو ڪري ڪون منجهائيندي آهي.

۽. بس ائين مون ماڻ ۾ گجھي نموني ارجن حاسد کي گرو مڃي دوها سڳي ورتا.

جيڪا ڳالهه ارجن حاسد کي ب خبر ڪون آهي.

ماڻ جي مرڪ" ۾ سندس دوها آهن"

, ڪاغذ تي چٽ ٿو ڪيان , منهنجا پنهنجا ڍنگ

.وچ لنگهي, پاسو ڪري, هڻندا توکي ڏنگ

, لڏن لمن ٿا ڪيت ۾ , جيئن جوئر جا سنگ

ٻرن وسامن ٿا ائين, محبوبين جا انگ

, هو آيو ويٺو اچي, ديهه سڄي چڪتاڻ

.چيهون چيهون من هئو, ڪجهه ب ن پڇندو هاڻ

.سوچيم هن کي ڪجهه چوان, لهي ڪو دل تان ٻار

مرڪ اچي ڪن ۾ چيو, پاڙي ڏس اقرار

, پل پل ۾ پاڇا ڦرن, آهن اُس جا رنگ

تڪيءَ ڦڪيءَ ٻچڪار جا، پوندا آهن ونگ

۽ ٻچاڙيءَ ۾ مان پنهنجي دوهن جي گرو کي سر جهڪائي پريام ڪريان ٿي

ارجن حاسد جي ساهتڪ پونجي

سواسن جي سرهاڻ - 1966

پٿر کنڊا کنڊا - 1974

ميرو سج غزل - 1984

گهو (غزل) - 1992

اڄ - 1999

ساهي پئجي 2008

آزاديءَ کان پوءِ سنڌيءَ غزل جي ائٽالاجي “2008”

..... ۽ ماڻ جي مرڪ

..... افسوس ۽ تمام ڏک ٿيو اڄ صبح جڏهن خبر پئي ارجن حاسد

من تمام پرڃي آيو هي ليک مون گهٽ ۾ گهٽ چار مهنا کن اول ڪاغذ تي لکي رکيو هو پر ٿاڻيپ اڄ ڪيو. ٿاڻيپ ڪندي
ڪندي ور ور اکين سامهون ڏنڌ پيو نظر اچي

چو جو مون کي انتظار هو 7 جنوري جو

مون سڄي زندگي ۾ هڪ دفعو مس فون تي حاسد سان ڳالهائيو هو بس

مون سوچيو هو ستين جنوري جنم ڏينهن جون واڌايون ڏئي ارجن حاسد کي ٻڌائيندس ت توهين منهنجي دوهن جا گرو
.... آهيون

بس وڏو ارمان رهجي ويو